हाइम् । जानं करिष्ये नियता अञ्चास्ये स्थिता स्ती । भोज्यामि नक्तं भूषयाद्वरिष्ये प्राणिनास्ययाम् । रित सङ्ख्या पुरुषो नारी ना ना स्वाम्यानिके ।
प्राणानुष्तान्तः प्राक्ति सर्वसामयिसंदुतः रखादि ।
कोटीप्ररीवतीयावृतं स्कन्दपुः "प्रस्णु भद्रे । परं गुद्धां कंकामफसप्रदम् । दुर्भगाणाच नारीणां सीभाग्यकरणं परम् । कच्चेषरीति विख्यातं ततः कोटीप्ररीवृतम् ।
हतीया गुक्तपचे त मासि भाइपदे भवेत् । तद्यां जतः त संयोग्यक्तरणं व संयाद्यां यानद्वप्रस्त स्वाम्यक्तरणं व संयाद्यां यानद्वप्रस्त स्वाम्यक्तरम् । स्वाम्यक्तां व संयोग्यक्तरम् । स्वाम्यक्तां व सर्वाम्यक्तां व स्वाम्यक्तां व स्वाम

पार्वती देशी पूजवेद्ध लिया लितः रत्वादि।
को सदीव्रतं विच्यु र इस्को क्रास् । क्षां सि चाय दे के स्व प्रकाद्यास्पो वित्तः। व्यक्तीयात् द्व व्रतं चे वे को सदास्य
समाप्तस् । विद्यं स्व स्व प्राप्तम् वीतवासा लितेस्विः। दार्यामा चे वेद् स्वात्या वास्तरे वे जगह च स्व ।
के व्यतं विच्यु धर्मी च रोक्रस् । 'यद्याचां राच्यसानास्य चदर्यास्य पूजनस् । कत्याः च समवाक्रीति क्रियासाफल्यसेव च"।

भने । चीरसंमित्रितैः कार्या देखामूर्तिः सुकोचना ।

कता त प्रवासारं प्रवासामास्मिष्कतम् । संस्थाय

गणपित च तथीं जतं भविष्यपुः स्वतः या विद्यान्तः सङ्गराज !

किराङ्गरी जनान्तिः । दन्ता तिवाचं भुङ्क्ते यः

खयं भुङ्क्ते तिवोदक्षम् । दिवा निराङ्गरो राली

भुङ्क्ते दित विरोधपरिङ्गरः । वर्षदेवे समाविदि
जनस्य त यदा भनेत् । विनायकङ्गस्य त्रुटो ददाति

फलभीप्तितम् ।

गत्मवतं शिवधनीक्रम् ''पीर्श्वमास्त्रास्यवस्टब्द्मेकं स्य-न्नितः। वशीन्ते सर्वगत्नाद्यां प्रतिमां विनिवेदयेत्। स्वविचित्रीर्मभ्यायानैर्दिस्यगन्नविभूषितैः। युगकोटियतं सार्यं शिवकोके मणीयते"।

गवन्तिकाइतं शिवरण्योज्ञम् "पविव्यतोययुक्तेयः क्रमाः चीच्चो विवीपरि गावयेदु यः पयोधारां स जाक्चापट-मन्त्रे'।

गायमीनतं गर्ड्ड ''ब्रधोक्तमं परं ब्रह्मस्वरं ऋणु ! भद्रम् । चतुर्रेक्यां मङ्गमाग ! सर्वरोगार्कियान्तवे । ज्यरगुज् महोङ्ग्रस्क्रडातिसारधेयुतः । मत्वे नित्यमिदं सार्वे तरार्क्तिस्वतृक्षये । स्वास्ता त श्रतस्त्रस्यः सर्वे- कामविविजितः । धादिकस्पिति हेत गायकोत् । स्वान्त्रा प्रवेषारभ्य यावदक्तं गती रिवः । निराक्तारो जितकोधो ताविक्षित्रेत् समाक्तिः । रवा-वक्तकृते देवमस्येत् प्रकृषिक्षम् । स्पोष्प्र विधिवत् । स्वान्ता तथा पर्वोष्य सुन्नाः । पर्वोष्य, प्रोष्यमञ्जाम् । स्तत्र प्रकृष्य सुन्नाम् ।

गुड्हतीयाञ्चतं भविषप्रयुः "गुड्ग्यूषास्त दातव्या नावि मारू-परे त या। हतीया पावस्नाचि वामदेव भीतये"! शुक्षावाशिवतं विक्षापु किसतः घरं प्रविकासि चत्र मूर्ति -ग्रतं तव । दिधा ह देवदेवसा मृश्तिभवति वादव । घोरा सौन्या थिवा चान्या घोरा सवति पावका। शिवा चाम्नियातिर्वेकादम्बीबीमातानं समत् । दिधा मोरा विनिर्दिश दिशा बीच्या ततः प्रमः। घोरा व-क्रिय खर्यं व मीन्या सीमलकाधियी । तेमां च प्रार्थ कार्यं प्रतिपत्मस्ति क्रवात् । गुक्रपञ्चात् तदारभ्य ंकाच शुनका दिको सन !। कादित्वं पूजने क्राजन ! प्रश्रमे-अण्य परः शुचिः । दितीवेशच्च तथा विक्रं अतीवेशच्च कवाधियम् । यत्रचै । ऋ ममाद्वस्य ययाध्यानवीत्तमः । गुद्रतं अविग्रीक्रम् "बहराधास्त्राभाव्य" देवानां पूछ्य भिक्तः। पूर्वीक्रक्रभयोगेन दम् भक्कान्यवाचरेत्। हैने हेमभवे पात स्वापनेत्र इक्सितिय । धीतास्वर-यु गण्डम् धीतयत्त्रीवधीतकम्। याद्रकाष्क्रमधहितं स-दब्कं वक्षमण्यक्तम् । बंधूका देवानिकरेथं पैटीवा-चतादिभिः। चक् चाद्योगप्रारञ्च दिलाय प्रतिपादवेत्। गुर्व एमी ब्रतं भविष्युष्ठः "माश्वि भाइपदे राजन् ! शुक्रपश्चे बदारमी । बुद्वारेच कंबुक्ता का तिचित्र मंदि भी । यम् चा वर्षापत्री प्रतिशीमविनात्रनी । व्यक्तीबा-विवसं वस्त्रक् दलभावनपूर्वकम् । एकभन्नेन राजेन्द्र ! तकां देवी वृष्ट्यति: । श्लानं नदां तष्ट्राने वा स्टब्रे वा नियमास्त्रमा। शीयणं कारवेळ्यीवं राज्यतं वा नरी-त्तम ! तद्याभावे यथायत्रात्रा श्रीक्वकेनापि कारवेव् । गुक्कबादशीव्रतं अविष्योत्तरे "दादश्यां गुक्कानन्यं पत्र-बाचतसंयुतेः । केमं विप्राय वे दह्याद्वपवासपरावयः ।

यतह ग्रेड्डाकं श्रोक्षं व्रतं पापकरं शुभव्"। स्टक्ष्यक्रीवृतं भविष्णोक्तरे ''वर्गीक्ष्यादवस्नातः प्रस्थां पूज्य प्रकास् । वर्गीपक्षरदानञ्ज्ञ यः करोति स्टक्षाः जने। स्टक्षाशोद्रक्षकं अर्थं श्रिकां स्थासील प्रकृति ग्रं।